

men han kan dog ikke være uvidende om, at der findes Medlemmer af dette Samsund paa mange andre Steder her i Landet end netop i Kjøbenhavn; der findes f. Ex. Medlemmer af det i Thyen, i Egnen ved Aalborg og endnu flere Steder, og Medlemmernes Antal vil, naar man regner dem Alle med, vistnok ikke blive saa lidet over 100. Men hertil kommer for det Første, at Medlemmerne ere kun de Børne; Børnene regnes ikke for Medlemmer; de kunne ikke blive Medlemmer af Methodistkirken, før de ere komne til Skjælsaar og Alder, saaledes at de frivilligt kunne og ville træde ind i Menigheden. Altsaa dersom der i Kjøbenhavn er 100 Medlemmer, falder det vistnok omtrent sammen med et halvhundrede Familier, fordi det, som sagt, ikke er Tilfældet i dette Samsund, som i andre, at paa Folketællingslisterne Børnene regnes med fra Buggen af. Dernæst er der den Omstændighed, at Methodisterne ere saa fjernt som noget Troessamsund fra at lægge an paa at gjøre Profelyter; de lokke ikke hverken ved det ene eller det andet Middele Menighedsmedlemmer til sig. Ivertimod, de gjøre Vanstælighed ved at optage Menighedsmedlemmer, og hverken den ærede Kirkeminister eller jeg eller nogen Anden her kan imorgen eller iovermorgen melde sig ind i Methodist-samsundet; man optog os ikke, man optog os idetmindste først efter et halvt Aars Prøve, naar det havde viist sig, at man meente det alvorligt, at man haade kjendte Læren, var grundenig med den og villig til at underkaste sig de ingenkunde altsor lette Betingelser, hvorunder man bliver Medlem af Samsundet og bliver ved at være Medlem af dette; thi det er langt lettere at komme ud af Samsundet end at komme ind i det. Derfor kan jeg heller ikke være enig med den ærede Spørger, naar han mente, at hvis blot Troessamsundet blev godkjendt, vilde dets Medlemsantal hurtigt tiltage; dette troer jeg ikke, fordi det, som sagt, slet ikke lægger an paa at gjøre Profelyter, og fordi det maastee med altsor stor Strengthed er langt mere tilbøieligt til at fjerne de Medlemmer, som i Liv og Levnet vise sig ikke at være grundenige i Læren. Men naar nu Tilfældet er dette, for det Første at den ærede Minister neppe har

regnet andre Medlemmer med end dem i Kjøbenhavn, for det Andet at alle Medlemmerne ere Folk, der ere komne til Skjælsaar og Alder, ere voksne Menneffer, og for det Tredie, at Samsundet slet ikke lægger an paa at vinde Profelyter, men har fjernet flere Medlemmer, fordi det troede ikke at kunne være tjent med at beholde dem, saa forekommer virkelig dette Tal 100 mig ikke at være saa ganske ubetydeligt, imedens jeg forøvrigt maa være fuldstændig enig med den ærede Spørger i, at det her slet ikke kommer an paa Tal. Naar Methodist-samsundet er et saa hæderligt og agtværdigt Religions-samsund, som det er, og som selv de, der staae det fjernest, maae vidne, at det er, naar det giver alle de baade religiøse og borgerlige Garantier for Værdighed til Godkjendelse, som man kan forlange, forekommer det mig, at den ærede Spørger har fuldstændig Ret, naar han siger, at selv om Samsundet kun bestod af Præsten og een eller to Bekjendere, var dette tilstrækkeligt, ogsaa jeg vilde da gjøre, hvad jeg kunde, for at faae det godkjendt. Efter saaledes at have udtalt mig, maa jeg tillade mig at lægge min Opfordring til den, som udgik fra den ærede Spørger, nemlig at den ærede Minister vil erklære, om muligt endnu under nærværende Forespørgsel, om han vil gjøre, hvad han som Minister formaaer til at skaffe Samsundet en hurtig og fuldstændig Godkjendelse, eller hvis han ikke vil det, om han da vil forelægge en Lov desangaaende, eller, hvis han heller ikke vil det, om han da vil erklære dette kort og klart, for at vi Andre, som ønske denne Sag afgjort, i saa Fald kunne forelægge en Lov derom.

Tfæberning: Jeg haaber ganske vist, at den ærede Minister, naar han vil overveie Sagen, vil afgjøre den saa hurtigt som muligt ad administrativt Veie, for ikke at komme i den efter min Mening uhyggelige Stilling at vænne Rigsdagen til at vedtage Love, der kræve Anekjendelse for enkelte Religions-samsund, hvilket er en meget uheldig Veie at betvæde. Naar man vil see efter, hvorledes vor Religionsfrihed befinder sig her i Landet, og nøie undersøge det syvende Afsnit af Grundloven, vil man see, at man ikke paa nogen Maade har forudsat eller